

För att hålla kursen
behöver vi fästa blicken längre bort

Detta är det eviga livet: att de känner dig,
den ende sanne Guden,
och honom som du har sänt, Jesus Kristus¹

Saliga de barmhärtinga, de skall möta barmhärtinghet²

LIKNELSEN OM DEN BARMHÄRTIGE SAMARIERN

En laglärare som ville sätta honom på prov reste sig och sade: "Mästare, vad ska jag göra för att vinna evigt liv?"

Jesus sade: "Vad står det i lagen? Hur lyder orden?" Han svarade: "Du ska älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta och med hela din själ och med hela din kraft och med hela ditt förstånd, och din nästa som dig själv." Jesus sade: "Det är rätt. Gör det så får du leva."

För att visa att han var rättfärdig sade mannen till Jesus: "Och vem är min nästa?"

På den frågan svarade Jesus: "En man var på väg från Jerusalem ner till Jeriko och blev överfallen av rövare. De slet av honom kläderna och misshandlade honom, och sedan försvann de och lät honom ligga där halvdöd.

En präst råkade komma samma väg, och när han såg mannen vek han åt sidan och gick förbi. På samma sätt med en levit som kom till platsen; när han såg honom vek han åt sidan och gick förbi.

Men en samarier som var på resa kom och fick se honom ligga där, och han fylldes av medlidande. Han gick fram och hällde olja och vin på såren och förband dem. Sedan lyfte han upp honom på sin åsna, förde honom till ett värdshus och skötte om honom. Nästa dag tog han fram två denarer och gav åt värden och sade: 'Sköt om honom,

och kostar det mer skall jag betala dig på återvägen'. Vilken av dessa tre tycker du var den överfallne mannens nästa?" Han svarade: "Den som visade honom barmhärtighet." Då sade Jesus: "Gå du och gör som han!"

Lukas 10:25–37

VAD SKA JAG GÖRA FÖR ATT VINNA EVIGT LIV?

Vilken fråga! Evtig. Det låter inte så lockande med en evig himmel som oändligt utdragen tid. Vad ska jag göra för att bli 90 är den rimligare frågan, kanske 65-åringens som ser fram emot en ny frihetstid som pensionär till att göra det man inte hann – dansa med vargar, simma med delfiner, äntligen bestiga Himalaya ... Och svaret, det som står skrivet i lagen: kolla värdena, ät rätt rätt, träna med hela din kraft och med hela ditt förstånd och se till att du verkligen älskar dig själv. Var tid har sina bud.

Det är mycket klokt att vårda sin hälsa, inte till besvärjelse av döden men till välsignelse i livet. Men vi lider av en själens oro, en perspektivförkortning, det som är sekularisering.

Varför drömmar vi om att bo med utsikt över havet eller längtar bort vid åsynen av fjärran berg eller rörs till tårar i mötet med något riktigt stort, kanske ett kärt möte, ett starkt tilltal, en ren ton, en *frid*. Varför? Därför att vi är skapade av Gud och till Gud.

De flesta av oss har en aning djupt inom oss om att det finns något mer bortom allt. Bara två procent är egentliga ateister har det sagts.

Vi står inför ett val mellan två sorters tro.

Antingen punkt slut efter döden och då är det dumt att fundera på meningslösa frågor om evigt liv. Vårt liv, en parentes, en osannolik tid några år i ljuset och sedan en evig icke-existens. Så var det med det. Filosofen Epikuros sa det pregnant: ”Där vi finns, finns inte döden och där döden finns, finns inte vi”. Därför är döden ingenting för oss. Befriande? Knapast, för hos de flesta av oss finns frågan kvar och sorgen, som sticker upp ibland trots alla rekommendationer: ”Om de döda inte uppstår, låt oss äta och dricka ty i morgon ska vi dö”.³ Döden blir så sorglig att man hellre skämtar om den (galghumor). Aposteln citerar de gamla hedniska orden som kanske uttrycker en slags bekymmerslöshet – allt är ändå snart slut.

Eller hoppet om uppståndelse, med en annan sorts bekymmerslöshet, mera en beredskap, en ”stark uppmuntran”, en ”tillflykt till det hopp som ligger framför oss. Detta hopp är vår själs ankare. Det är tryggt och säkert och når innanför förhänget (en bild från Jerusalems tempel), dit Jesus öppnade vägen för oss ...”⁴ Hoppet – det har kommit att betyda något subjektivt; kanske, trots allt ... Men här är det tvärtom – om det gungar i båten och kanske i vår tro så är hoppets ankare fäst i botten, det objektiva. Jesus Kristus har ju verkligen uppstått och en kristen är ett med honom.

Evigt liv

Evig är ett intressant ord. Grundbetydelsen i hebreiskan är ”hemlig, dold”, något bortom det förnuftsmässiga, inte bara ett tidsbegrepp, en kvantitet, utan något absolut som Guds existens. Det är något osvikligt som Guds egenskaper, en kvalitet, en oändlig fullhet, som ger livsgemenskap och vår djupaste identitet, att ”vi kan känna den Sanne. Vi lever i den Sanne, i hans son Jesus Kristus. Han är den sanne Guden och det eviga livet.”⁵ Inte ens döden kan sätta käppar i hjulet för vår gemenskap med Gud.

Allt detta i motsats till vårt osäkra och förgängliga liv.

Längtan efter evigt liv kan ju vara en naiv önskan om ett förlängt liv, ungefär som det vi har fast bättre. Eller en romantisk omöjlig himmel.

Konfirmanden frågade sin pappa om det verkligen är så kul i himmelen att stå i evighet och sjunga och knäppa på sin harpa. Nej, sa pappan och värre blir det för mig, jag står ju allra sist och måste stå på tå i evighet för längst därframme nära tronnen står din mamma och jag vill gärna se en skynt av henne.

Det finns också ett motstånd. Som vuxen kan det vara bra att ha kvar de naiva föreställningarna som en god hemlig tröst och ingen ska förakta det, men det kan också bli alltför lätt att

förkasta alltsammans.

En enda stor själviskhet kan också ligga bakom rubrikens fråga. Tillförsäkras paradiset genom att dö som martyrs, det vi känner igen i en förvriden religion.

Tvärtom tycks enligt Matteusevangeliet de saliga på den högra sidan inför domen inte vara medvetna om vad de gjort. När såg vi dig ... och hjälpte dig?⁶

Vinna ...

Den grekiska grundtextens ord för vinna kan också översättas få eller ärva. Vinna – det är en överraskning. Få – det är en gåva. Ärva – det gör man ju en förälder eller nära släkting, Kristus vår nästa, vår närmaste. I det finns det en poäng och vi har ju hört om ett himmelskt arv genom hans rikedom.

Det eviga livet, himmelen, kan vi inte föreställa oss. Det är ”vad inget öga sett och inget öra hört och ingen människa anat, det som Gud har berett åt dem som älskar honom”.⁷

TOMHET

Det är inte så lätt att leva i konflikt med sig själv och i otålighet på detta enda liv.

Hur gör man för att få uppleva saker på riktigt och förbehållslöst, något som skapar känslan av oskuld, något utan jämförelse?

– Vi lever i vändan att inget blir gott nog.

– Vi längtar efter att det omöjliga ska bli möjligt eller hänvisas till att romantisera början för länge sedan.

– Men varje dag händer ju märkliga ting som går oss förbi.

– Vi drömmer om ett högre jag.

Så reflekterade Malik Bendjelloul⁸ i Sommar i P1, djupt existentiellt, över den moderna människan. En kort tid efter hans stora personliga framgång och uppmärksamheten han fått hade någon sagt: ”Kom ihåg att du är bara het i tre månader. Skynda dig!”

Framgång, vad är det? Malik talade om popbandet KLF som 1991 tjänade en miljon pund. De tog ut det kontant, det största kontantuttaget i Storbritannien någonsin – och eldade upp alltsammans offentligt. Framgången var ingenting (fast lite dumt gjort ändå).